

[Lilli Gyldenkilde]

sige klart – og det skal arbejdsministeren da ikke have utak for, for det er da rart at få klare beskeder – at arbejdsløshedsdagpenge ikke skal være højere, end de er nu. Men gælder det også sygedagpengene – de følges jo ad, har samme niveau, og når vi taler om det ene, taler vi også om det andet? Men jeg tager af hensyn til de Radikale fat dér, hvor jeg tror jeg kan få dem i tale, nemlig med hensyn til barseldagpenge og sygedagpenge. Jeg tror ikke, jeg kan opnå noget for arbejdsløshedsdagpenge, derfor vælger jeg de to områder ud. Altså: har det også været meningen, at de syge i dette land skulle have et reallønsfald i deres dagpenge på ca. 16 pct.? Det er i hvert fald ikke noget, der er fremgået klart nogen steder, at Det Radikale Venstre har ønsket det, så det tror jeg egentlig ikke at de Radikale ønsker.

Men noget tyder alligevel på, at de i hvert fald ikke har haft lyst til at gå ind i debatten i dag for at se på spørgsmålene med hensyn til syge og barselmodtagere, og jeg kan ikke forestille mig andet, end at Det Radikale Venstre får lige så mange henvendelser, som vi andre får fra folk på barselorlov, som er lykkelige over den lov, der er lavet, og hvorefter det er muligt at være hjemme hos barnet den første tid – noget, vi har kæmpet for i fællesskab, Det Radikale Venstre og vi. Nu får man det ene brev efter det andet om, at vi ikke rigtig tør bruge den lov, for nu er indtægten altså faldet så meget, at vi simpelt hen ikke har råd til det. Det synspunkt, der lå i den lov, nemlig at nu skulle mændene være med til at passe børnene, ved vi jo godt ikke kom igennem. Det er kvinderne, der er de lavtlønnede på arbejdsmarkedet. Derfor er det dem, der sætter mindst til i denne sammenhæng – dvs. mændene sætter mere til. Derfor går mændene ikke på barselorlov i det omfang, de ellers ville have gjort.

Jeg vil appellere stærkt til, at Det Radikale Venstre begynder at bekymre sig lidt om den udmærkede lov om barselorlov, som de selv har været en slags fadder til. Jeg husker, hvor lykkelige vi var over, at vi fik den lavet i sin tid. Vi må begynde at se på de satser. At det så betyder, at satsene stadig væk hænger sammen med arbejdsløshedsdagpengene og derfor også kommer til at betyde noget for det område, er jeg da kun glad for, hvis vi i givet fald kunne komme igennem med noget.

Jeg skal til arbejdsministeren sige, at vi fik afklaret den lille sag om dem, der har fået det så strålende, mens man har skruet ned for blusset for andre arbejdsløse, det passede ikke. Det var i hvert fald ikke årsagen, for det var sket samtidig under alle omstændigheder. Jeg tror, det er første gang, at arbejdsministeren helt klart har sagt, at nu har arbejdsløshedsunderstøttelsen den højde, den skal have. Det er et godt socialt system, sagde arbejdsministeren. Jeg håber ikke, der lå andet i det, end at det er en god social foranstaltning. Men vi har det sådan i arbejderbevægelsen, at når nogle kalder det, vi får i tabt arbejdsfortjeneste, for socialhjælp, bliver vi lidt bekymrede. Derfor håber jeg ikke, der lå noget underforstået i det, jeg håber, at vi stadig væk har den erstatningslov for tabt arbejdsfortjeneste.

Så skal jeg sige til VS, at når vi i forslaget siger, at det skal reguleres, tager vi udgangspunkt i, at satserne skal reguleres op til det, de var, hvis ikke der var kommet indgreb i 1982. Endvidere skulle man genindføre de reguleringer, vi havde tidligere. Vi mener selvfølgelig også, at de skal reguleres to gange årligt som tidligere og på grundlag af de samme kriterier.

Det får mig så til at vende mig til Det Radikale Venstre en gang til, og det er ikke tilfældigt. Det Radikale Venstre, kan jeg forstå, arbejder for, at dagpengene nu skal følge den almindelige pris- og lønudvikling. Så vidt jeg har forstået det, men jeg vil da godt retledes, hvis jeg har misforstået det, skal de reguleres to gange om året efter den måde, man regulerede før. Det vil jeg godt lige have fastslået, og det er da muligt, hr. Estrup vil svare mig, fordi jeg jo i modsætning til, hvad andre borgerlige partier har sagt, taler for, at vi kommer et bitte nøk videre, hver gang vi tager disse ting op. Jeg har en fornemmelse af, at hvis der ikke var et pres udefra også på dette område, var det nok muligt, at heller ikke de Radikale ville være med til det. Men det skal de ikke have utak for. Vi bliver ved med vores pres.

Vi er selvfølgelig kede af, at vi ikke kunne komme igennem med noget i dag. Jeg støtter det, som hr. Erik B. Smith talte om, at vi må sætte os sammen og se, om ikke vi kan finde frem til både en fælles sats og fælles tidspunkter for regulering, og hvor vi skal finde pengene. Det kan vi sikkert godt få en dis-